

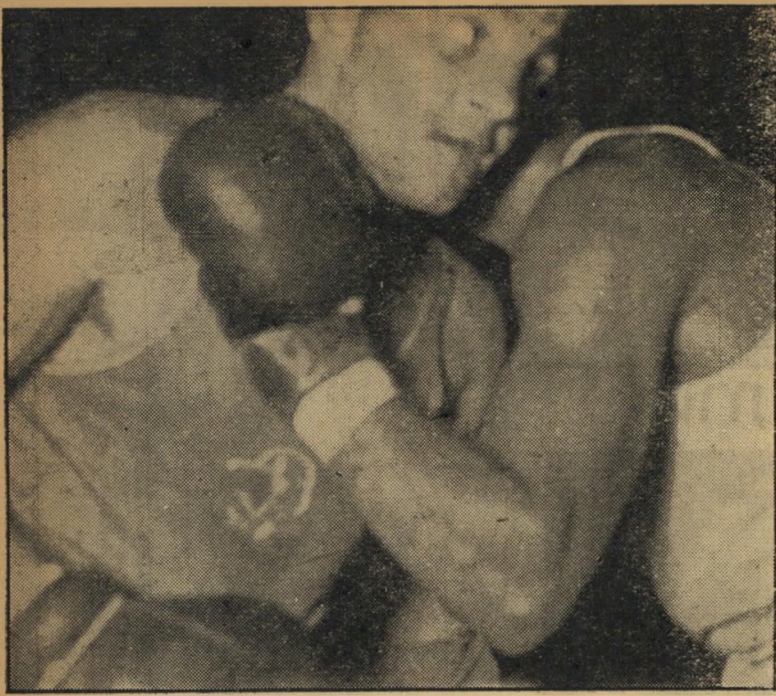
יין, בוטנים ודיאטה

למי קראו בילדותו "תימני קטן" — האיש האחרון אולי שאפשר ליחס לו כינוי זה הוא ראש עיריית תל-אביב לשעבר ישראל רוקח. אף-על-פי-כן העיד השבוע רוקח על עצמו כי זה היה כינויו. סיפר הוא: "בבית אבא דרה משפחה תימנית ושם היו מטעמים אותי במאכלי המשפחה, מאכלי המזרח התיכון והמפולפלים והם ערבו לי חייבי התורה התימנים לתימנים ומאכליהם זכיתי בביתנו לכנוי, תימני קטן וכנוי זה גרם לי קורת רוח... אם כבר מדביקים כינויים לפי המאכלים, אז איזה כינוי יש להדביק לשני ח"כים אתי רים הם ציגים כללים, שמאכליהם המיוחדים הפכו כבר לשם דבר במפלגתם? גם עזרא איכירוב וגם יוסף סרדין, ונהגים להנות מדיאטה של יין ובוטנים... הלצה המגלה את המתחוות השוררת בשורות המפלגה התימית הלאומית, נשמעה בשיבת מועצת מפלגה זו. היה זה כאשר חיכ יצחק רפאל השב לביקורת שמי תחה עליו על שגילה לראש הממשלה דוד בן-גוריון את הצעתו של חיכ יצחק רפאל ללקים ממשלה לאומית בלי מפא"י. התנצל רפאל: "אני רק השתתי לתומי". באותו רגע נשמעה קריאת ביניים: "אתה לא השתת לתומי, אלא הטרחת לי". "תומך" . . . מוכיר מפא"י גורא יוסף פטל יצא זמנית מהמערכות הפנימיות במפלגתו, אחרי שלקח בטרומבוזה חמורה בלב, מחלים עתה במוצא מן ההתקפה. . . המרת ההוליבודית ריינה שור הגיעה השבוע עם בעלה לביקור בישראל, גילתה כי שמה המקורי בהולדתה היה פרנסיס רון. סיכמה היא את הקריירה ההוליבודית שלה: "היא היתה כשלוף גורא אתה. אני לא כל כך יפה ובכלל לא פוטוגנית". . . הקומסוויטור הישראלי נועם שריף, נר גש לאחורונה לבתניו הפילוסופיה באוניברסיטה העברית. כשנשאל נועם, מה לקומ פוויטור ולפילוסופיה, השיב: "הפילוסופיה היא ההתעמלות של המוח. עכשיו אני מסר גל לחשוב ולשמוע בצורה אחרת לגמרי, אגב, יצירתו של שריף אקדמית למועד זוכה להצלחה בכל רחבי העולם האוסטרלי עד יח. הרדיו האוסטרלי אף הזמין מנועם יצירה מופנית מיוחדת עבורו, שתנועם על ידי שש תזמורת באוסטרליה. זו היא הפעם הראשונה בתולדות הרדיו האוסטרלי שהוא מזמין יצירה מוסיקלית כלשהי. . . לאידנה רובינא אין כנראה מה לעשות עם הכסף. השבוע היא קנתה כלי ששועים קטן, שימלה עבורו סנין ותקלין 100 לירות. . . עמוס ריינה הושב בפאריס, ישתתף בתכנית החדשה של תיאטרון סט יטון. אגב, חרוו השבוע לתיבת המדינה של אורי פלע המושמעת בתיאטרון זה הוא: קוזלוב ואיך כיצד מתרחצים / יהודים בדניפר ובדון / הוא לא ידע כי הם היו רוצים / לרחוץ אפילו בירקון.

***

חמנה בגן-חיות

במשך כל יום שני השבוע היה בית הקפה כסית סגור וריק. אולם לא היה זה בגלל אכל כשהו, כפי שחשבו רבים. הצ"ק איש כסית נעל את בית-הקפה שלו למקברים, ורגלי נשואו בתו צביה. הח' תונה, אליה הוזמנו כאלפים והמשפחות איש נערכה בגן-החיות התל-אביבי דוקא.

מתאגרף בקעטר זיריב גם איגרוף זה עבודה

פיו בהתרגשות. הקרבות האחרונים של גמר אליפות האיגרוף התקרבו לסימום. "לא הוא צריך את הרפואה", ענה לו שכנו למושב, כשחיוך סלחני שפוך על פניו, "זה כל האיגרוף בארץ שלכם צריך את הרפואה."

כי בתוך הזירה חזר המתאגרף ישראל קרוק, מנתניה, לפינתו, הרים שם את ידיו לאות כניעה. סימון ברנס, יריבו הבתימי גבה-הקומה, זכה לתשואות.

גם בתחרות אגרוף זו כבתחרויות אגרוף תובבניות אחרות בארץ, ניכרה הנטיה לתחר לייב במקום להמשיך בקרבות הסריטיסיו יים. דוגמא קלסית לכך היה הקרב בין קרוק וברנס. קרוק הנמוך עלה על הזירה כשהוא שופע חיוכים, מלא בטחון עצמי. התשואות הרמות, להן זכה יריבו עוד לפני הקרב, לא הפחידו אותו. הוא המשיך לפני את חיוכיו. כשהחל הקרב וקרוק ספג מה לומות עזות בנו אחר זו מידו השמאלית הארוכה של ברנס יפה-התואר, עדיין לא מש חיובו מעל פניו. הוא ניסה להתחמק, להשיב מלחמה. אולם מבנהו העדיף של היריב — גובהו וזרועותיו הארוכות — נתן לו יתרון בולט.

הקהל קיבל את חיוכיו כאילו הוא מסתיר סוד. "תיכף הוא יראה לו", אמרו אחרים. הם לא סימנו את המשפט. קרוק גמל לפי נתו, וכשהחיוך עדיין על שפתיו הרים את ידיו בתנועה לא איכפתית, הביא לנצחון יריבו בנזק-אאוס טכני.

הרבה, מהר ובדיוק. את הפתעת הערב היחה הקרב בין האלוף עובדיה הוכ' מן מתל-אביב, לבין הנער יעקוב חיס הארבע עשרה וחצי מראשון לציון. הוכמן הסייבוריט עלה לזירה בטוח בנצחונו. גם הקהל היה בטוח כמותו, כאשר הבחין בצעדי רון שניצב בפניה הנגדית. חיס הצנום לא עשה רושם של יריב נכבד. הוכמן קיפץ באלגנטיות, ציפה לראות מה יעשה יריבו חסר-הנסיך. היריב עשה הרבה מהר ובדיוק.

בעוד הוכמן מתנועע בבטחון, שלח הצעיר את מכותיו, החלשות אמנם אך מדויקות להפליא. ישר לסגרתו של היריב. כשעמד האלוף על מצבו העדין כבר היה מאוחר. חיס הצעיר הצליח לאסוף בשקט אך בבטחון מספר גדול של נקודות, לזכות בתואר האד לוף, להחת את הפתעה היחידה בתחרויות אלה. "זהו עתיד האיגרוף הטוב", היתה ה' דעה הכללית.

אחד הקרבות המשעממים ביותר של הע' רב היה זה בין ניסים בן-עטר מתל-אביב ואברהם סעדיה מירושלים. בן-עטר הקשיש שהתמש בנסיך הרב שלו, הצליח לזיף את סעדיה כסיבוב שלישי, לאותה מידה את היה הוא עצמו כבר בסיבוב הראשון. שניהם עייפו, בילו את רוב הזמן של לטושת הסיבובים, בחיבוקים בלתי מסוכנים. לבסוף זכה המבוגר בהפרש נקודות קטן. המתאגרף המבוגר הורד מן הבמה על ידי ידידים, נזקק לנפנופי מגבת רבים ומקלחת קרה כדי לחזור לאיתנו. כשנשאל בן-עטר מדוע חזר לזירה, אחרי שפרש ממנה לפני שנים אחדות ענה, "אגודתי עוזרת לי להס' תור בעבודה". נימוק לא כל כך ספורטאי, אולם כן ביותר.

ספורט

כדורגל

ההרעלה הנוראית

על משחק המבחן שערכה השי בת התאחדות-כדורגל, כמטרה לבחון מועמדים חדשים למגד הנבחרת הישראלית בכדורגל, כותב שייע גלזר:

צר לי מאוד לצער אתכם בפעם נוספת. אתם רואים, לא יכולתי לעשות שום-דבר נגד זה — בכל זאת לקחו אותי עוד פעם לסגל הנבחרת. בשבת לא השתתפתי במשחק המבחן. אני יודע שכל מיני אנשים, וגם עתונאים, עשו ניחושם בקשר לזה — נעלבתי, לא נעלבתי, גורשתי, עובתי. או אם אתם רוצים לדעת בדיוק מה קרה, הנה לכם — הרעלת-קיבה. כן, פשוט הרעלת-קיבה. אני תושב שזה מספק אתכם ואתם כבר מבינים הכל.

אמרתי ביום שישי לנציג ההתאחדות, ש' לא אבוא למבחן בגלל הרעלת-הקיבה. ביום שבת כבר הרגשתי יותר טוב, אך עדיין לא בשביל לרוץ ולשחק, אבל לראות את המשחק יכולתי. באתי למגרש וכולם ליה אותי לחזר ההלבשה, חשבו שאני הולך לשם. האלמתי דוקא לטריבונוה ח', שלא יבלבלו את המה.

שיחקו שם הלבנים נגד הכחולים. המש' חק התחיל באיחור גדול, והקהל מתא כפיים ורקע ברגלים. חייכתי בקוצר רוח לתחילת המשחק, לראות מי הם אלה שרצו לבחון אותי. הרבה לראות כדורגל לא היה שם, אבל פעוצים הרבה, היו. כל אחד רצה לרכוש לעצמו מקום בין 22-בנבחרת ונל-חם. אם לא במוח או בכח. כל פעם שמישהו נפצע, צעקו לי: שיעי, טוב שאתה לא על המגרש.

מסביב למגרש היה קצת כמו שוק. כל מאמן של קבוצה הסתובב כמו טוחר עם הסחורה שלו. כל מאמן ניסה לדחוף את השחקנים שלו לתוך משחק המבחן. אני מכיר מאמן אחד שאמר לשחקן שלו: לך תשב לפני העיניים של מאנדי, אולי יראה אותך ויבחון גם אותך. בסוף כשמאנדי ראה אותו הוא אמר: אוי, בכלל שכחתי אותך.

בסופו של דבר הרכיבו את סגל הנבחרת וגם אני פנינם. מה שאני רוצה להראות לכם שהכי הרבה שחקנים יש בנבחרת ממכבי תל-אביב. שבעה כס'י-הכל. מכבי תל-אביב כבר לא צריכים מאמן. כולם מתאמי יים עם מאנדי בנבחרת.

אגרוף

עזרה הדדית

"תן לו את הרפואה, תן לו את הרפואה", צעק איהר-אגרוף משולהב שעמד ברגליו על הכסא באולם קולנוע בתיים. נוסף באגרוף

פסוקי השבוע

- א"ב חרות אריה בן-אליעזר, על מאורעות ואדי סליב: "כל תייר שבא לישראל מחפש שיכור, מחפש ומחפש בנרות! מחפש ולא מוצא! ולבסוף כבר מצאו שיכור אחד, אז מה עשו? הלכו וירו בו."
- שר הפיתוח מרדכי בנטוב: "עיסקת הנשק עם גרמניה משרתת את עניני הבטחון של ישראל כשם שעיסקת הנשק הצ'כית-מצרית משרתת את עניני הסוציאליזם בעולם."
- ח"כ מנחם בגין, באסיפת בחירות במגידאל: "שר העבודה אמר פעם כי הלייבור הבריטי איבד את השלטון מפני שלא היתה לו קופת-חולים משלו. מפלגה הנשענת על קופת-חולים זקוקה באמת להבראה."
- המבקר והסופר ישראל זמורה: "אני מוכן ללכת מאה קילומטר ברגל כדי לקרוא שיר יפה."
- השופט המחוזי מקס קנת, בפסק דינו של סופר סת"ם שנאשם בגניבת ספריו-תורה: "אם אתה עוסק בספרי תורה, כתוב אותם ואל תגנוב אותם."
- ראש ממשלת בריית-המועצות ניקיטה כרושצ'וב, בגאום נגד הקאפיטליזם: "אתם אמרים שהנכם מאמינים באלוהים; אילו היה אלוהים קיים היה לוקח מטאטא ומטאטא אתכם החוצה."